

BUTLLETÍ

**de l'Associació d'Alumnes
Obrers de l'Escola Industrial
de Vilanova i Geltrú**

Publicació mensual

**Portaveu de
l'Associació**

JAUME VADELL

BICICLETES I MOTOCICLETES

B. S. A.

Accessoris per
a les mateixes

MAQUINES PER A COSIR

NAUMANN

Vendes a plaços llarguíssims
i al comptat

Unic representant en aquesta vila de

PNEUS PIRELLI

Dipòsit de cambres i cobertes

Es fan calats a màquina
a preus baratíssims

Representant
d'olis i grasses

PLAÇA RIEGO, 10 - VILANOVA I GELTRÚ

La Neus i La Tuietes

TARJA VILANOVINA

FAMILIAR I DE JOVENTUT

(Per a correspondència
curta, nova i de bon gust)

Cal comprar-la en
Llibreries i Quioscs

XAMPANY ORPINELL

El millor vi de marca de
la tan acreditada casa
Santacana, de Capellades.

Si el proveu,
no en voldreu d'altre.

Representant en aquesta vila :

MIQUEL LLAMBRICH

Rambla Principal, 31, 1.ª

Butlletí de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial de Vilanova i Geltrú

Portaveu de l'Associació ♦ ♦ ♦ Publicació mensual

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ PER ALS NO SOCIS :

Semestre . . . 1'75 Ptes.
Any 3'50 »
Número solt. 0'90 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Ateneu de Vilanova
i Geltrú, carrer de
Sant Pere, núm. 40

Del contingut dels treballs
que es presentin per a la seva
publicació, en seran respon-
sables els seus autors.

EXCURSIÓ INSTRUCTIVA A REUS I A POBLET

DESPRÉS de la magnífica excursió de caràcter científic i industrial realitzada el passat 20 de març per a visitar l'Observatori Fabra i els tallers de *El Día Gráfico*, fou un encert l'organització d'aquesta altra excursió de caire més aviat artístic, que representa una nova modalitat introduïda en el pla general de l'objectiu de l'Associació.

En nombre de quaranta forem els socis excursionistes que el primer de maig, amb un temps no molt segur, però que semblà decantar-se, a l'últim, a nostre favor, ens dirigirem a Reus, la ciutat que s'honora amb un Centre de Lectura, espill d'entitats culturals de Catalunya, la visita del qual entrava en el nostre programa.

Exceptuant la visió ràpida del paisatge, el viatge en tren és quasi sempre poc remarcable; però una excepció fou aquesta vegada amb la parla plena d'amenitat del Secretari de la nostra Escola Industrial, l'enginyer senyor Tous, qui ens acompanyà com aimant de l'excursionisme, de l'Associació i de Vilanova, i el poder fruit de l'amical conversa de belles damisel·les, la nota més bonica de l'excursió, tingueren la virtut d'escursar notablement les dugues hores que en tren ens separen de l'esmentada ciutat.

Reus! Ja hi som. Seguim els carrers de la ciutat eminentment obrera, que compleix com llei la festa del treball; desfilem davant el monument d'en Prim, esguardem un moment la seva casa pairal i es presenta a la nostra vista el sumptuós casal del Centre de Lectura, present principesc del filàntrop Evarist Fàbregas.

La primera impressió del visitant a l'entrar al palau de la cultura reusenca és ben falaguera. L'escala d'honor, en la qual hi figura, gravat en lletres d'or,

el nom de l'esplèndit donant; el primer pis, destinat a saló d'exposicions; les biblioteca, sala de fumar, secretaria i presidència, són dependències totes elles de bon gust, luxe i gran comoditat.

No desmereix pas, de ço anteriorment descrit, la sala per conferències, el Museu local amb exemplars antics i de gran interès, d'armes, ceràmica, vestits, etc., i els petits salons per a reunió de les diferents Junes Directives de les seccions que funcionen en el Centre, que tenen en el segon pis la seva deguda instal·lació.

També tenen llur estatge en local construït exprofés, a la part superior de l'edifici, les classes nocturnes, que sots la direcció de la Junta d'Ensenyament, han assolit un gran desenrotlló, segons es despren del seu pla d'estudis del present curs 1925-1926.

Per fi, i com a complement de tota la part cultural, cuida també el Centre de Lectura de l'esbarjo dels seus associats: la planta baixa, composta de cafè, billars, etc., i el Teatre Bartrina, omplen perfectament aquesta finalitat.

Acabada la visita, regraciem al conserge de l'entitat, que amablement ens serví de guia a manca dels senyors de la Directiva, amb seguretat completament ocupats en aquelles hores, i amb la satisfacció d'un tan bell començament d'excursió, sortim per a emprendre la ruta vers el que fou cap i casal de Catalunya, el cèlebre Monestir de Poblet.

Altra vegada en el tren, i ara sí que impacients esperem el terme del viatge, doncs l'incomoditat és manifesta; a l'ovirar-se l'estació de l'Espluga, una exclamació d'alegria demostra el cansament que domina a tots, malgrat el superb espectacle de les imponents serralades que voreja la via tot al llarg del curs del Francolí.

Còmodament instal·lats en automòbils, comença per nosaltres la vista de les primícies de ço que serà l'endemà l'objecte de la nostra excursió; l'església romànica de l'Espluga, els mil passos, les muralles del darrer recinte del Monestir i la mola immensa del mateix, apareixen embolcallats amb les darreres llums del dia.

No tardem molt en arribar a l'Hotel de la Capella, de magnífica situació, i on un bon sopar clou el fi de una tarda tan ben aprofitada, seguit d'una agradable tertúlia, disolta prontament, en previsió de l'ascensió a la muntanya La Pena, organitzada per a les cinc del matí següent.

A l'hora exacta del programa, peus a terra, i camí de la muntanya, per una immillorable carretera que ens porta al bell cim de la mateixa, en qual lloc, una elegant construcció, pregona l'assiduitat de treball dels enginyers agrònoms, que orgullosament poden presentar el que seria Catalunya en molts indrets, una vegada conseguida la repoblació forestal allí començada.

Bonic, majestuós, ferèstec, potser les tres coses juntes, l'obra de l'home no ha desfet la majestat de la Natura; ho demostren, més que res, dos grans corbs que altius voleien per les puntes de les roques més enlairades. Pugem fins al mirador de La Pena, amb dificultat, per les moltes boires, contemplant l'immensitat de terres que ens envolten, mes el temps presenta mal caire altre ve-

gada, i refetes les nostres forces amb un bon esmorzar, junt a les fonts que brollen abundantament a aquella alçària, fem seguidament l'obligada visita al Museu de l'Estació forestal, en el llibre de records de la qual firmen molts dels excursionistes.

La davallada és més fàcil; ràpidament es baixen els cinc cents metres de desnivell del peu de la muntanya a dalt, que costaren bastant de pujar, i reunits amb els companys que no feren l'excursió, després de un prudent descans, adrecem els nostres passos vers el Monestir.

Seguim l'extensa muralla exterior, i entrem pel portal del tercer recinte. Ruïnes i més ruïnes que ni el temps, ni els homes cuidaren de conservar, apareixent a la nostra vista, la porta daurada, al fons, ja més intacta, i la capella de Sant Jordi al seu costat, lloc que, segons tradició, l'abat demanava perdó als hostes per les deficiències que poguessin trobar durant la seva estada.

Dins del segon recinte, l'espectacle imponent de les muralles i de les torres de Pere IV, bell model d'arquitectura militar, que per defendre les mateixes foren construïdes, atrau més que res la nostra atenció, sense desdenyar la façana de l'església d'estil barroc i, per tant, més moderna que les altres construccions.

Proseguim endavant i ja en el recinte amurallat del Monestir, és impossible descriure l'emoció dels records que a la ment fan nèixer aquelles parets curulles de fets i de pàgines de la nostra història, com també la contemplació del sens fi de belleses creades pel geni dels avant-passats.

El claustre principal, que sorpren al visitant per la seva magnificència i grandiositat, el refector, l'aula capitular de bellíssimes proporcions, amb la porta i cinc finestrals gòtics, les filigranes dels quals, columnes, capitells i calats són de perfecció admirable; la barberia, el locutori, la biblioteca antiga, la biblioteca moderna—que contenia els 4322 volums que foren propietat d'en Pere d'Aragó—i altres departaments, tots ells amb entrada pel claustre ja citat, exciten vivament l'interès dels excursionistes.

En molts dels llocs visitats, fou possible comprovar els detalls que en la seva documentada conferència indicà el distingit arquitecte senyor En Cèsar Martinell, especialment l'altar major, formosa obra de l'escultor Damià Forment, inspirada en el renaixement italià i construïda a l'església principal, l'edifici més notable dels existents, que corona el fi cimbori fet en temps de l'abat Copons, i on és possible admirar les tombes reials dissortadament profanades, l'atri amb els altars del Sant Enterro i de la Verge dels Angels, i molts més, que donen en conjunt una superba demostració de l'esforç que representava la creació d'aitals obres d'art.

La sagristia vella, la nova, el dormitori dels novicis, l'arxiu, el Palau del Rei Martí que Víctor Balaguer qualificà de joia arquitectònica, el dormitori de monjos vells, el celler, els cups, etc., etc., foren visitats per tots nosaltres en mig de l'admiració, i al sortir, després de signar en el Llibre d'Honor del Monestir, foren molts els que deixàrem amb recança tan bells indrets i fèrem formal promesa de procurar que no fos aquesta la darrera visita.

L'excursió podia donar-se per acabada; uns quants companys aimants de la fotografia, impressionaren varies plaques amb general satisfacció, i a dinar seguitament. Després, l'automòbil a punt, fins a Esplugas, al tren i a Vilanova a les set de la tarda, freturosos d'explicar als familiars les impressions d'una tan agradable com instructiva excursió.

P. M.

DAVANT EL NOSTRE PRIMER VOLUM

ENTERAT de que alguns meritissims consocis varen tenir el bon gust de fer rel·ligar la col·lecció de nostre BUTLLETÍ, no he pogut resistir la temptació d'imitar-los, i essent ja un fet la transformació dels números del nostre portantveu en un formós llibre, vull dedicar-li, com a ofrena, quiscunes espontànies apreciacions que m'ha suggerit el fullejar-lo, filles de la intensa estima que li porto.

El volum de que parlo el constitueixen els vint-i-sis números compresos des de l'aparició del BUTLLETÍ fins al número de desembre de 1925, contenint al voltant de 400 pàgines i formant un bonic aspecte la seva seriosa presentació.

La contemplació del llibre és prou per a que l'optimisme més sà, pensant en el nostre objectiu, envaeixi el nostre cor. Es una obra fruit de la constància i de la bona voluntat d'un estol de companys que amb la cooperació de firmes valuoses han anat divulgant llurs coneixements i diversitat de temes, per tal d'enlairar el nivell de la cultura popular.

De l'entitat que posseeix un volum d'aquesta mena, pot ben dir-se que segueix de faisó triomfal el camí de l'excels ideal que persegueix, perquè el volum i els números posteriors venen a constituir el veritable arxiu de la seva vitalitat, essent, pels fets que atresora, un consultor preat, que podrà servir també per a facilitar dades d'una valor històrica local ben apreciable.

Què ve a representar en sí aquest volum? La pedra bàsica dels fonaments d'una Associació d'amics de la cultura integral, destinada a aplegar al seu entorn tota la part sana de la massa popular i a tothom qui senti dalers de regenerament. Representa, també, el ressó de la cultura vilanovina repercutint arreu de fora la nostra contrada, fent que el nom de la nostra Associació sigui pronunciat amb qualificatius de lloança.

Per totes aquestes consideracions hem d'estimar-lo el nostre portantveu i hem de procurar que perpetui el nom de la nostra entitat, a la que honora i dignifica.

No vull tancar aquestes ratlles sense retre el més pregon agraïment a aquest nucli d'homes d'avançada que ha compost el nostre primer volum.

A ells, estimats consocis, devem avui el poder mostrar tan preada joia. A tots ells, així com també al creixent nombre de consocis i simpatitzants llegidors que mantenen el caliu dels nostres ideals de cultura, els hi adreço la més fervent enhorabona.

A. MIQUEL I VALLÉS

LLETRES VILANOVINES

«ARQUITECTURA DEL RENACIMIENTO ITALIANO»

PER J. F. RÁFOLS

L'ARQUITECTURA gòtica, que tanta influència exercí a l'Europa, no arribà, però, a produir a Itàlia una pressió semblant a la dels altres països. En aquesta terra tan lluminosa i tan plena dels records de la Roma pagana, l'estil gòtic s'hi trobà sempre foraster i descentrat i fora de les condicions que la seva arquitectura requereix.

En aquest punt dèbil del goticisme europeu és on comença a verificar-se, a les acaballes del segle XIV, una reacció formidable, alhora política i artística; el poble i l'art, que s'uneixen sempre amb llaços inconfusibles i que els canvis de l'un reboten instantàniament en l'altre amb una força perfectament simètrica, sofreixen a Itàlia, vers l'època indicada abans, una evolució que, propagant-se, fa sotragar les nacions fins als seus fonaments més transcendents.

La vinguda dels anomenats *humanistes*, l'estudi de les obres clàssiques que per mitjà de Bizanzi els hi pervingueren i la general decreixença de la fe religiosa, són les primeres guspies d'aquesta foguera del Renaixement. L'Europa medieval que agonitzava plena de misèries i antagonismes migrats, sent que comença a córrer per ses venes una nova sang menys ardenta per les coses del cel i més apassionada per les de la terra, desapareixent les llibertats que feien de l'home més humil, per son treball, una representació respectada arreu; l'autoritat reial es torna absoluta; el Vaticà, seguint el temps, substitueix la pobresa pel luxe i es cobreix amb una fastuositat no sempre adequada a lo que és. Aquests canvis polítics fan tornar l'art enrera, passa per sobre el gòtic i el romànic, i el bizantí torna a adoptar la columna romana amb els seus capitells característics variants tan sols dels de la Grècia; l'arc acabat en punta es fa circular, als capitells curulls de simbolismes del gòtic succeeixen la voluta geomètrica del jònic, l'horitzontalitat del dòric i les corbes sempre semblants del corinti, tots ells d'una fredor senyorivola que sembla glaçar la devoció cristiana del Renaixement; la línia vertical tan apassionada i despresa de pesantor de les afiligranades agulles gòtiques, que s'enlairen vers el blau infinit amb una subtilitat mística inexplicable, es transforma, amb l'estil de la Renaixença, en la línia plana de l'horitzó suau, com l'aigua quieta, sense expressar cap extremisme espiritual, buscant solament l'equilibri en conjunt de l'edifici dins d'una serenor exempta d'apassionaments.

* * *

L'estudi del Renaixement, particularitzant-lo al seu país d'origen, Itàlia, ha constituït el tema d'un llibre que escrit pel nostre amic i eminent arquitecte J. F. Ráfols, ha editat la casa «Seix i Barral, Germans». L'obra, curosament impresa i de bella presentació, desenrotllada en la part literària amb una suavitat expressiva sempre igual, amb discrets tocs sobre la vida dels arquitectes

creadors i amb una amplitud de concepte intatxable, discorre en nombroses fotografies als ulls del que la fulleja, mostrant les obres cabdals del Renaixement italià. No direm d'ella que constitueixi un tractat complet; això no es fa ni amb un llibre ni amb dos, i menys amb la qualitat que té aquest d'ésser un *manual d'ensenyança*, cosa que l'impossibilita d'ocupar-se en detalls sols adequats per als professionals, que són els que veritablement els necessiten; és per això que aital obra la creiem utilíssima als qui volguent-se fer de les diverses branques de l'Art un concepte ràpid i segur, no tenen al seu abast econòmic les obres generalment elevades de preu que veiem anunciades tan sovint.

Llegir el llibre d'en Ráfols és arribar a entendre el que és el Renaixement i comprendre tota la bellesa d'aquest estil, que fa dels palaus i temples no un llibre històric com fa el gòtic, sinó un joiell enciser, una harmonia sempre en equilibri i una satisfacció perfectament humana, perquè porta en tot el seu fons d'origen, molt de la diafanitat clàssica de la Grècia.

S.

LA PERSONALITAT ARTÍSTICA DE N'ALEXANDRE DE CABANYES

EN el BUTLLETÍ número 28, corresponent al mes de febrer d'aquest mateix any, tinguèrem l'avinentsa de parlar sobre l'estil pictòric d'en Cabanyes i àdhuc il·lustrar l'article amb un gravat cedit galantment per l'impressor Oliva, reproducció fidel d'un quadre del nostre pintor. Tot el que podríem tornar a dir ara d'ell referint-nos a la seva crítica seria, ben certament, el mateix que aleshores vàrem indicar; no obstant i això, el nostre desig de no trencar en el que ens sigui possible aquesta sèrie d'assaigs, ens duu a dir-ne ara uns mots.

Parlar de l'obra d'en Cabanyes és parlar de tots els sentiments de la nostra terra i del nostre mar comarcals; en Cabanyes és l'esperit que ha vist molt, ha observat les diferències i que a la fi sols guarda un amor veritable per lo que ha constituït el seu panorama familiar: les nostres matinades adorables, els nostres capvespres grisos, la salabor del vent marí, el baf de les barques i l'aire perfumat de reïna que es despren dels tristos pins que ens resten com a record d'ufanoses boscúries, són temes que el commouen i fan parlar la seva ànima, de lleugers atavismes de poeta, en quadres de lluminositat un xic dura, com dures són les qualitats cabdals de tot el que ens volta, per constituir un tema de pintor.

L'obra total d'en Cabanyes, si no es desvia del camí emprés, farà als vilanovins de demà l'efecte melangiós d'una fruita collida un xic tard i madurada ràpidament. La pintura d'en Cabanyes té qualitats d'entusiasta juvenesa; però sota d'això, que és superficialment visible, hom hi veu també aquella fermesa de mà, d'estudi del color i perspicàcia del dibuix de conjunt que sols s'adquireixen amb la pràctica i amb els anys d'observació.

RICARD VIVES

ART MEDIEVAL

SEGUINT la norma que ens proposàrem de ressenyar per ordre de dates les conferències organitzades per l'Ateneu i la nostra Associació, anem a donar compte en aquest número de la dissertació que sobre *Art medieval*, feu la nit del 27 del mes d'abril d'enguany a l'Ateneu, l'il·lustrat arquitecte senyor En Geroni Martorell, en la tercera conferència del curset que, per a tractar de Història de l'Art, dugué a terme aquell centre d'ensenyament.

Feu la presentació del conferenciant, el vicepresident de l'Ateneu, senyor En Francesc Morgades, i seguidament el senyor Martorell començà la conferència amb mots i conceptes ben instructius sobre art en general, i fent menció de les dugues primeres conferències que amb els temes *Prehistòria* i *Art romà*, donaren respectivament els senyors Serra i Ráfols i Durán i Cañameras, partí, entrant de ple dins l'objecte preferent del tema, des del canvi radicalíssim que l'art experimentà amb la mort del paganisme, floreixent a Bizanci un nou art, que si bé pot qualificar-se de bell, no arribà a sobrepujar en bellesa als arts grec i romà, dels quals és una combinació junt amb els estils asiàtics. La nota característica de l'art bizantí és la cúpula. Projectà fotografies de l'interior i exterior del temple de Santa Sofia, de Constantinopla, que és una joia de l'art bizantí, i altres exemplars notables.

Seguint el tema entrà en l'explicació de l'art romànic, que és una transformació de l'art romà amb mescla i diversitat d'elements que variaven segons la inventiva i avenç artístic de cada poble. Es distingeix pel luxe de decoració escultòrica. Les demés principals característiques d'aquest art, que dominà durant els segles XI, XII i part del XIII, i del qual a Catalunya s'en conserven nombrosos i bells exemplars, són les voltes de canó seguit i els arcs de mig punt.

La descripció de l'art romànic fou un dels passatges més notables de la conferència i vegèrem desfilar per la pantalla, entre altres vistes de no menys valor artístic, els exemplars romànics de Terrassa, vistes generals i parcials dels monestirs de Poblet, Santes Creus i Sant Cugat del Vallés i la portada de l'abadia de Ripoll, que junt amb el panteó dels Reis, de Sant Isidor, de Lleó, i el pòrtic de la Glòria, de la catedral de Santiago de Galícia, constitueixen els tres exemplars més formosos d'Espanya.

Dissertà després, extensament, sobre l'art gòtic, en l'estil del qual s'han construït les catedrals més cèlebres del món. Descriu i comenta llurs principals característiques, tals com l'arc en ogiva; la disminució de la robustesa dels murs; els nombrosos finestrals amb vidrieres policromades; les torres rematades per piràmides, además de les portades profusament decorades amb relleus de figures humanes, flors, i amb abundor de formes geomètriques, projectant a la pantalla exemplars magnífics de l'esmentat estil.

Passà a l'estudi de l'art alarb, que fou, en son principi, una combinació del bizantí amb el persa, i, més tard, varen edificar-se veritables meravelles amb l'encertada combinació que va adoptar-se mesclant el bizantí amb l'ogival. De

la primera època daten l'arc de ferradura i el lobulat, distingint-se la segona època per la immensa riquesa de dibuixos, inscripcions, mosaics, i, sobre tot, per la inacabable varietat d'adornos afligranats. Aquest art va distingir-se per la seva originalitat i per la bellesa sublim de les seves decoracions. Amb la llanterna de projeccions vàrem admirar fragments de l'Alhambra de Granada i altres notabilíssimes vistes.

Amb la combinació d'elements alarbs i ogival, apareix un nou art, anomenat mudèixar, genuïnament espanyol, les principals característiques del qual són l'ús de rajoles al descobert, formant adornos capriciosos. Assenyala després l'aparició, a principis del segle XVI, del Renaixement, que havia de deixar al món les creacions sublimes que avui poden admirar-se.

El senyor Martorell aportà dades d'indiscutible valor tècnic, artístic i històric, constituint la seva dissertació un caudal de coneixements d'utilitat pels ja iniciats, i pels profans fou una vetllada agraçosament passada, oint parlar d'art per boca de persona tan autoritzada com el senyor conferenciant, la personalitat del qual ja és ben coneguda i apreciada a la nostra vila per la part principalíssima que va pendre, des del sí de la Comissió de Monuments, en la restauració del Castell de la Geltrú.

Además de les ja esmentades, il·lustrà la conferència amb nombroses projeccions d'arquitectura, pintura i escultura dels diferents estils estudiats.

Acabà recordant haver donat una conferència en el propi local quan es tractava de restaurar el Castell de la Geltrú, i va felicitar als vilanovins per haver sabut comprendre i apreciar el que representa la conservació d'aquell monument que, gràcies a la generositat del patrici En Josep Font i Gumá, a qui dedicà mots encomiàstics, avui poden mostrar com una joia del seu patrimoni històric.

Llargs aplaudiments i felicitacions tributats per la nombrosa concurrència coronaren el treball del senyor Martorell, als que hi ajuntem els nostres, ben sincers, fent-los extensius a la Junta Directiva d'aquella casa.

BALANÇ DE CAIXA DEL MES DE JULIOL DE 1926

Quantitat ingressada	Ptes. 669'79
» pagada	» 643'00
Diferència en més.	Ptes. 26'79
Existència en caixa el 30 de juny	» 12'76
» » » » 31 de juliol	Ptes. 39'55
Comptes a pagar	Ptes. 5.945'10

Vilanova i Geltrú, 31 de juliol de 1926. — El President, *Juli Ferrer*; El Comptador, *Josep Pijuan*; El Tresorer, *Vicens Virella*.

En el balanç de caixa que publicàrem el número passat, es va escorre un petit erro que convé subsanar. [En els pagaments, la partida que diu: *Joan Romeu, interessos camp, primer semestre*, deu haver de dir: *interessos camp, segon semestre*, per pagar-se els interessos dits, per semestres avençats.

NOTICIARI

ESPORTIVES

Dugues belles manifestacions esportives es celebraren en el nostre Camp d'Esports, amb motiu de la Festa Major de Vilanova:

La del dia 5, en que hi prengueren part els millors atletes i campions a Espanya i a Catalunya del llençament del pes, del disc i de la javelina, fent-se també competicions de salts i de curses, en els que hi concursaren elements esportius de vàlua.

Prengueren part en el festival les entitats esportives següents: F. C. Barcelona, Gimnàstic de Tarragona, Club Natació Sitges i Vilanova.

Els premis els guanyaren:

Llençament del pes. — Virgili (Gimnàstic de Tarragona), 9'38 metres. Bru (Gimnàstic de Tarragona). Olivé (Gimnàstic de Tarragona).

Cursa de 100 metres. — Aiximeno (F. C. Barcelona), 12 ¹/₅. Durá (F. C. Barcelona). Mesquida (F. C. Barcelona). Vidal (Club Natació Sitges).

Llençament de la javelina. — Bru (Gimnàstic de Tarragona), 46'60 metres. Virgili (Gimnàstic de Tarragona). Olivé (Gimnàstic de Tarragona).

Cursa de 200 metres. — Aiximeno (F. C. Barcelona), 26 ²/₅. Ferrer (Gimnàstic de Tarragona). Ferré (F. C. Barcelona). Primer dels locals: Morató (E.).

Llençament del disc. — Virgili (Gimnàstic de Tarragona), 29'94 metres. Bru (Gimnàstic de Tarragona). Olivella (Gimnàstic de Tarragona).

Salts d'altura amb impuls. — Olivella (Gimnàstic de Tarragona), 1'50 metres. Masip (Club Natació Sitges).

Cursa de 1.500 metres. — Ripoll (Gimnàstic de Tarragona). Casas (Gimnàstic de Tarragona). Blanchart (F. C. Barcelona). Primer dels locals: Domingo II.

La classificació per equips va ésser la següent: Gimnàstic de Tarragona, 29 punts; F. C. Barcelona, 10 punts, i Club Natació Sitges, 2 punts.

El nombre total d'atletes concursants fou de 35.

Formaven el Jurat els següents senyors: Villacevil, del Gimnàstic de Tarragona; Bru, del F. C. Barcelona; Bonavía, del Club Natació Sitges; Galcerán, Sentías i Miquel, de l'Associació.

Finalitzà la festa amb un disputat partit de futbol entre una potent selecció del R. C. D. Espanyol i el primer onze de l'Associació, guanyant el primer per tres gols a dos.

La del dia 10 aportà, igualment que el dia de la Festa Major, nombrosa concurrència al nostre estadi, per tal de presenciar l'encontre entre el primer equip del C. D. Sitgetà i el de la nostra entitat. La victòria fou obtinguda pels nostres jugadors, després d'un partit abundós en magnífiques jugades dels dos contrincants, els quals varen desenrotllar la lluita amb noblesa i esportivitat.

A continuació transcrivim la llista de senyors donants de premis en metàl·lic i d'objectes per al Festival Atlètic celebrat el dia 5.

Recaptat en donatius: Penya «Centro Federal», 27 pessetes; penya «Unión Villanovesa», 29; penya «Grecia Amarilla», 9; penya «Productos Pirelli», 46;

penya «Fábricas de L. Mata y Pons», 26; penya «Fábricas Marqués, 25; penya Tallers de M. S. A., 14; penya Tallers «Recorrido» de M. S. A., 5; penya «Fomento del Baile Popular», 26; penya Gol de Dalt, 5; del senyor En Joan Coll, 5.

Premis : Del senyor En Salvador Grífols, un objecte d'art; del senyor En Joaquim Serras, una copa; del senyor En Sebastià Garí, una copa; del senyor En Jordi Puig, una copa; del senyor En Josep M.ª Bultó, una medalla; de la Junta de la Secció Esportiva i senyors del Consell Administratiu, un objecte d'art; de «Talleres Caba» (Agència «Ford»), un objecte d'art.

A tots, des d'aquestes columnes, els hi testimoniem, en nom de l'Associació i de la Secció Esportiva, el nostre agraïment.

TREBALL PREMIAT

Nostre estimat company de Redacció, N'Antoni Escofet i Mercé, fill del redactor cap d'aquest BUTLLETÍ, sigué distingit en el primer Certamen Literari celebrat per la Cooperativa «Obrera Tarraconense» amb el premi ofert per l'ex Diputat provincial En Tomás Mallol i Bosch, per son treball *Influència de la Cooperació en la cultura de l'obrer*.

Dit treball ha estat comentat amb elogi per la premsa cooperatista, i és una mostra més de l'interés que nostre amic sent per totes les modalitats de la cultura popular.

Rebi la nostra felicitació més sincera.

DE L'EXCURSIÓ A VALENCIA

La Siderúrgica del Mediterrà, indústria que els excursionistes de l'Associació visitaran durant la seva estada a València, està capacitada, actualment, per una producció anyal de 245.000 totes de llengot i de 190.000 d'acer. La capacitat transformadora del tren gran de laminació, és de 300.000 tones de perfils.

Recentment li han estat adjudicades 8.000 tones de carrils per a la Companyia dels Ferrocarrils del Nord.

— L'any 1925, el ferrocarril de les mines de «Sierra Minera» al port de Sagunte, va transportar la quantitat de 607.327 tones de mineral.

L'enormitat de la xifra i els elements que es necessiten per al transport, donen, abastament, idea de la importància dels embarcadors, que també seran visitats per l'Associació.

INDÚSTRIA VILANOVINA

L'acreditada casa industrial «Talleres Caba», ha montat uns tallers de reparacions mecàniques i especialment per autos, que honren la indústria vilanovina en el que fa referència amb la branca a la qual es dedica.

La instal·lació del carrer del Membrillo, número 11, respon abastament a les necessitats del creixement d'automòbils que hom ha pogut veure en aquesta vila, i la situació dels tallers en un punt de trànsit tan intens com és la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell, dona les majors facilitats de proveïment i de reparació als nombrosos vehicles que han de passar per aquella via.

Recentment els «Talleres Caba», que tenen a Vilanova l'agència dels automòbils «Ford», han ampliat la seva indústria amb la instal·lació d'un garatge, que amb el nom de «Garage Sport» han obert a les necessitats dels automobilistes, en el mateix carrer, número 9.

Tant els tallers com el garatge, que havem tingut ocasió de visitar, són establiments que compleixen per complet llur finalitat industrial i estan a l'altura que correspon a les exigències d'una indústria que cada dia pren més volada.

En felicitar als «Talleres Caba» els hi desitgem la major prosperitat, i fem extensiva la felicitació al nostre estimat consoci i amic, N'Agustí Caba, que des de que va notar-se l'increment que prenien els vehicles de motor, ja va iniciar en aquesta vila la reparació d'automòbils.

REGRACIAMENT

Essent, circumstancialment, hoste de Vilanova, Mr. H. C. Andersen, distingit *amateur* dels esports, hem tingut ocasió de parlar amb l'esmentat senyor, qui ha dirigit mots d'alabança per l'obra que desenrotlla l'Associació i ens ha fet l'oferta de col·laborar en l'organització de tots quants actes esportius la nostra entitat porti a terme.

Agraïm profundament l'oferiment del senyor Andersen, desitjant, ensems, que la seva estada a Vilanova li sigui ben agradosa.

EXCURSIONISME

Uns quants amics nostres, entre els quals s'hi compten alguns volguts consocios, pertanyents al grup excursionista «Serrats amunt», d'aquesta vila, realitzaren a darrers de juliol una excursió als Pirineus, arribant a la cresta del Pic d'Aneto.

En fer-nos ressó de l'excursió, felicitem als nostres amics per haver honorat el pabelló excursionista vilanoví en el bell cim del gegant del Pirineu.

ENHORABONA

Després de brillants estudis, ha obtingut el títol d'enginyer industrial el nostre benvolgut amic i soci protector, senyor En Jordi Mata, a qui adreçem la nostra més cordial enhorabona.

PER A CORRESPONDENCIA BREU

S'ha posat a la venda una original tarja vilanovina que té per títol *La Neus i la Tuietes*, l'objectiu de la qual és per a correspondència breu.

En els angles superiors del fons de la tarja hi ha a cada un d'ells una figura de dona que representen, respectivament, la Neus i la Tuietes, simbolitzant Vilanova i la Geltrú. Les cobertes anterior i posterior són adornades amb magnífiques vistes de la Biblioteca-Museu Balaguer i del Castell de la Geltrú.

La part tipogràfica de la tarja és un acurat treball imprés de faisó esmerada per l'acreditat establiment Impremta Econòmica d'aquesta vila.

Novament desitgem molta venda al seu autor, En Daniel Rovira.

NECROLOGIQUES

El nostre amic i consoci En Pere Compte ha tingut la desgràcia de perdre el seu pare senyor En Galo Compte.

També ha mort el nostre compatrici En Joan Sansó, pare del nostre bon amic En Josep Sansó.

Des d'aquestes columnes expremem als companys Compte i Sansó, el testimoni de la nostra condolença.

.....

Programa de l'excursió a València que aquesta Associació realitzarà durant els dies 20 al 25 de setembre de 1926

Dilluns, dia 20. — Sortida de Vilanova a dos quarts de deu del matí, per arribar a València a les sis de la tarda.

Dimarts, dia 21. — Estada a València; visites a Centres oficials, Museus, Indústries i Monuments.

Dimecres, dia 22. — Al matí: Visita a la Fàbrica de Ceràmica, de Manises. A la tarda: Visita a la «Unión Naval de Levante».

Dijous, dia 23. — Excursió a Sagunte, per admirar els Castell, Teatre i Circ romà, que recorden l'època de grandesa i poderiu de la històrica ciutat. Visita a la Siderúrgica del Mediterrà.

Divendres, dia 24. — Al matí: Excursió al llac de l'Albufera. A la tarda: Lliure per als excursionistes.

Dissabte, dia 25. — Sortida de València a dos quarts de deu del matí per arribar a Vilanova a les sis de la tarda.

Hostatge en hotels de segona.

Pressupost per persona: 88 pessetes.

El punt de reunió a l'Estació, a les nou del matí.

NOTES

Tots els trens curts, tramvies, autos, cotxes, cafès, licors i demés petites despeses, aniran a càrrec de l'excursionista.

El dia de la sortida caldrà dur-se el dinar.

El termini de pagament quedarà tancat el dia 15 del proper setembre, i podrà efectuar-se fins aquella data tots els dimarts, dimecres i dijous, de nou a deu de la vetlla, a l'estatge social de l'Ateneu.

Vilanova i Geltrú, 25 d'agost de 1926.

LA JUNTA

Fàbrica de serrar
de
Salvador Ventosa

Padua, 39 i 41 : VILANOVA I GELTRÚ

Dipòsit de fustes
Embalatges de totes classes

Serradures a 2' 50 pessetes el sac
Es porten a domicili

Confiteria i Pastisseria de

**Joaquim
Serras**

Casa acreditada en tota mena de
Dolços i Pastes. - Vins generosos. -
Xampany de les millors marques.

ESPECIALITAT EN ELS
ENCÀRRECS

Servei a domicili.

Rambla Principal, 91 : Tel. 1610
VILANOVA I GELTRÚ

RAMON PLANAS

Representant exclusiu de la Casa

SANROMÀ

BICICLETES - MOTOCICLETES
Llurs accessoris i reparacions

MAQUINES DE COSIR
Vendes a terminis i al comptat

Reparacions mecàniques de totes classes

Lubrificants de totes menes

Fabricació de la sòlida i elegant bicicleta marca «PLANAS»

DESPATX I TALLERS : CERVANTES, 5 i 7. - VILANOVA I GELTRÚ

Talleres CABA

Agencia Oficial del

Lincoln *Ford* Fordson

AUTOS - CAMIONES - TRACTORES

Stock de piezas de recambio.

Carga de acumuladores.

Gasolina, aceites y grasas.

Membrillo, 11

Teléfono 1577

VILLANUEVA Y GELTRU